

ЗАКОН

О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ ОТП BANKE SRBIJA A.D. NOVI SAD ЗА ИЗМИРИВАЊЕ ОБАВЕЗА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС” НОВИ САД ПО ОСНОВУ УГОВОРА О ДУГОРОЧНОМ КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ РАЗВОДНОГ ГАСОВОДА ЛЕСКОВАЦ–ВРАЊЕ

Члан 1.

Република Србија преузима обавезу да као гарант измири обавезе Јавног предузећа „Србијагас” Нови Сад (у даљем тексту: „Зајмопримац”) по основу Уговора о дугорочном кредиту за изградњу разводног гасовода Лесковац–Врање, број 00-429-0300047.8/OL2021/1190, закљученог између Зајмопримца и ОТП банке Србија АД Нови Сад, дана 11. маја 2021. године (у даљем тексту: Уговор о дугорочном кредиту), у износу који не може бити већи од динарског износа индексираних у еврима, у износу до 28.000.000 евра (словима: двадесет осам милиона евра) увећаног за износ номиналне каматне стопе која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 1,78% на годишњем нивоу.

Члан 2.

Гаранцију из члана 1. овог закона Република Србија (у даљем тексту: Гарант) издаје у корист ОТП банке Србија АД Нови Сад, на име обавеза из Уговора о дугорочном кредиту.

Члан 3.

Гарант овим неопозиво, безусловно, без приговора и на први позив гарантује да ће измити дуг Зајмопримца према ОТП bancи Србија АД Нови Сад (у даљем тексту: Банка), односно свих плативих износа о њиховом доспећу, у свему на начин и у складу са условима из Уговора о дугорочном кредиту, са роком важности који ће бити дужи за месец дана од рока доспећа кредита, чиме се ствара обавеза отплате дуга настала по основу гаранције да плати доспелу, а неизмирену обавезу уколико Зајмопримац не изврши ту своју обавезу благовремено у складу са Уговором о дугорочном кредиту са Банком.

Уколико Гарант не изврши своје обавезе, у року који је наведен у ставу 1. овог члана, Банка ће имати право да прогласи доспелим све износе који су плативи у складу са одредбама Уговора о дугорочном кредиту.

У случају активирања гаранције из члана 1. овог закона, Банка ће имати право да од Гаранта наплати износ својих доспелих, а неизмирених потраживања. Гарант се обавезује да ће обезбедити у буџету за одговарајућу фискалну годину, средства неопходна за извршавање преузетих обавеза по овој гаранцији.

Члан 4.

Отплату кредита врши Зајмопримац према Банци у динарима индексираних према вредности евра, а све у складу са одредбама Уговора о дугорочном кредиту.

Средства за отплату кредита обезбедиће Зајмопримац, из сопствених прихода.

Займопримац је дужан да средства за отплату кредита обезбеђује према плану отплате, у износу који укључује главницу, обрачунату камату и пратеће трошкове задуживања.

Члан 5.

Ако по основу гаранције из члана 1. овог закона Гарант изврши обавезу уместо Займопримца, Гарант ће од Займопримца имати право на повраћај главнице, камате, пратећих трошкова задуживања и пратећих трошкова који настану због неизвршења, односно неблаговременог извршења обавезе, као и свих других трошкова који могу настати у вези са извршавањем обавеза уместо Займопримца, до висине износа измирене обавезе, као и право да од Займопримца наплати обрачунату законску затезну камату. Гарант своје право повраћаја од Займопримца неће остварити пре потпуног намирења потраживања од стране Банке, нити ће поступати противно њеним интересима.

Право на повраћај средстава из става 1. овог члана Гарант ће остварити тако што ће иницирати наплату са рачуна Займопримца на основу овлашћења добијеног од Займопримца или других инструмената обезбеђења, у складу са прописима којима се уређује платни промет.

Члан 6.

Средства зајма која су Займопримцу стављена на располагање на основу Уговора о дугорочном кредиту, за које се издаје гаранција по овом закону уплатиће се на наменски рачун Займопримца који ће се отворити код Народне банке Србије, након ступања на снагу овог закона. Средства са рачуна користиће се за плаћање обавеза Займопримца само уз сагласност министра надлежног за послове финансија.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.